

Europeiskt betalningsföreläggande

Att utkräva betalning över gränserna

Översikt kurs den 11 mars 2021

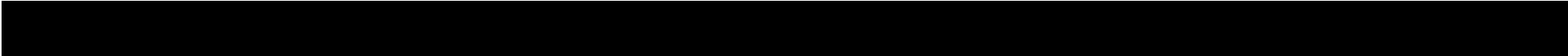

Översikt

1. Introduktion till förordningen om europeiskt betalningsföreläggande

- Bakgrund till förordningen
- Vem kan använda förordningen?
- När kan förordningen användas?

2. Praktiska aspekter på förfarandet

- Hur fungerar förfarandet?
 - Ansökan
 - Invändningar från gäldenären
 - Hur går verkställighet till?
-

1. Introduktion till förordningen

Bakgrund till förordningen

- Förordningen är en del av den europeiska civilprocessrätten.
- Lagstiftningen syftar ytterst till att säkerställa vad man brukar kalla ”fri rörlighet för domar”. Genom att göra det enklare att ta tillvara sin rätt, ska handeln mellan medlemsstaterna uppmuntras.
- Syftet uppnås antingen genom erkännande och verkställighet av domar från andra medlemsstater så enkelt som möjligt, eller genom att helt enkelt skapa gemensamma processuella instrument.
- Danmark står utanför samarbetet. Brexit.

Vad är ett europeiskt betalningsföreläggande?

- Ett alternativ till vanligt betalningsföreläggande som är verkställbart direkt inom hela EU (utom Danmark).
- Ett snabbt och billigt förfarande gemensamt för hela EU (utom Danmark).
- Ett skriftligt förfarande där käranden, domstolen och svaranden alla kommunicerar genom standardiserade formulär.
- Lämpligt att välja i gränsöverskridande fall där det förutses att svaranden inte kommer att bestrida kravet.

Varför använda ett europeiskt betalningsföreläggande?

- Säkerhet: Ett förfarande som är överblickbart – som alternativ till förfaranden enligt nationell rätt som kan innebära osäkerhet om t.ex. ansvar för rättegångskostnader.
- Snabbhet: Fasta frister att förhålla sig till.
- Enkelt blankettförfarande.
- Enklare att få verkställt än en nationell domstolsdom.

Tolkning av förordningen

- Förordningens bestämmelser ska tolkas "autonomt", dvs. på samma sätt i alla medlemsstater.
- Praxis som utbildats kring Bryssel I-förordningen kan vara av betydelse för tolkningen av internationellt processrättsliga begrepp.
- Artikel 26: Om en viss processuell fråga inte är reglerad i förordningen, är nationell rätt tillämplig.
 - Utsökningsbalken
 - Lagen (1990:746) om betalningsföreläggande och handräckning

Materiellt tillämpningsområde

- Artikel 4: Förordningen tillämpas på penningfordringar som avser ett bestämt belopp och som har förfallit till betalning när ansökan ges in.
- Artikel 2: Förordningen tillämpas endast på privaträttens område.
 - Huvudsakligen vanliga förmögenhetsrättsliga avtalsfordringar.
- Artikel 2 och 3: Förordningen tillämpas på s.k. gränsöverskridande fall.

Territoriell och temporal tillämpning

- Gäller i alla medlemsstater utom Danmark.
- Sedan Storbritanniens utträde gäller förordningen inte heller där.
- Går att använda sedan 12 december 2008 (datum för ansökan).

2. Praktiska aspekter på förfarandet

Översikt över förfarandet

1. Käranden ansöker till behörig domstol (t.ex. där svaranden har hemvist).
2. Domstolen prövar ansökan och utfärdar – om ansökan uppfyller de formella kraven och efter en summarisk prövning inte anses uppenbart ogrundad – ett europeiskt betalningsföreläggande.
3. Föreläggandet delges svaranden.
4. Om svaranden inte bestrider inom 30 dagar förklarar domstolen betalningsföreläggandet verkställbart.
5. Betalningsföreläggandet är därmed verkställbart i samtliga medlemsstater och svaranden kan endast undantagsvis göra gällande hinder för verkställighet.

1. Ansökan: Behörig domstol

- Artikel 5: Kronofogdemyndigheten anses som domstol (i andra medlemsstater handläggs BF typiskt av domstolar).
- Artikel 6: Behörig domstol framgår av Bryssel I-förordningen.
 - Huvudregel: Svarandens hemvist (B-I art 4).
 - Avtal: Uppfyllelseort, (i) varor-leveransort (ii) tjänster-utförandeort (B-I art 7).
 - (Skadestånd: Där skadan uppstod [B-I art 7]).
- Undantag för konsumenter (endast konsumenten-svarandens hemvist).

1. Ansökan: E-juridiktjänst från KOM

[Artikel 29.1 a - Behöriga domstolar](#)

[Artikel 29.1 b - Förnyad prövning](#)

[Artikel 29.1 c - Kommunikationssätt](#)

[Artikel 29.1 d - Godkända språk](#)

Artikel 29.1 a - Behöriga domstolar

Kronofogdemyndigheten ska pröva en ansökan om europeiskt betalningsföreläggande som ska göras i Sverige (2 § lagen om europeiskt betalningsföreläggande).

Artikel 29.1 b - Förnyad prövning

En hovrätt ska pröva en ansökan om förnyad prövning (13 § lagen om europeiskt betalningsföreläggande). Beviljas en ansökan, ska hovrätten samtidigt besluta att ny handläggning ska ske vid Kronofogdemyndigheten.

För vidare information i dessa frågor hänvisas till Kronofogdemyndigheten (<http://www.kronofogden.se>).

Artikel 29.1 c - Kommunikationssätt

En ansökan om europeiskt betalnings föreläggande ska som huvudregel lämnas in i pappersform. Kronofogdemyndigheten får besluta att ansökningar görs på medium för automatisk databehandling (4 § förordningen om europeiskt betalningsföreläggande).

Artikel 29.1 d - Godkända språk

1. Ansökan: Utformning

- Artikel 7 anger ansökans innehåll, vilket även framgår av standardformulär A:
 - a. Fordrans belopp och ränta
 - b. Grunden för talan och beskrivning av bevisning
 - c. Uppgifter för att bedöma domstolens behörighet
 - d. Uppgift om kärandens önskemål om den fortsatta handläggningen om svaranden bestrider
- Vilket språk som får användas avgörs av nationella regler (formulär A).
- Det är tillåtet att anlita ombud och yrka ersättning för ombudskostnader (art 24).
- Ansökan får alltid lämnas in i pappersform men ibland elektroniskt.
- Domstolen/KFM får ta ut avgifter.

2. Prövning av ansökan

- Artikel 8: Domstolens prövning av ansökan är begränsad till:
 1. Om ansökan uppfyller de formella kraven, och
 2. En summarisk prövning av grunden för ansökan.
- Artikel 9: Kompletteringsföreläggande till kändan (formulär B).
- Artikel 10: Ändringsförslag från domstolen när endast en del av ansökan uppfyller kraven (formulär C).
- Artikel 11: Beslut om avvisning.
- Artikel 12: Utfärdande av ett europeiskt betalningsföreläggande och delgivning av svaranden (formulär E).

3. Delgivning

- Artikel 12.5: Delgivning enligt domstolslandets lag.
- Artikel 13: Delgivning med bevis på att svaranden eller svarandens ombud mottagit handlingen.
- Artikel 14: Delgivning utan bevis på att svaranden eller svarandens ombud mottagit handlingen.
- Svaranden har rätt att vägra ta emot föreläggandet om det är avfattat på ett språk som han eller hon inte förstår.

4. Svarandens inställning

- Svaranden kan efter delgivning välja att:
 1. bestrida föreläggandet inom 30 dagar, eller
 2. godta det,
 3. inte svara.
- Artikel 17: Följden av bestridande är att förfarandet går vidare vid de behöriga domstolarna i ursprungsmedlemsstaten, om inte sökanden begärt att det då ska avbrytas.
- Artikel 18: Följden av uteblivet bestridande är att domstolen ska förklara föreläggandet verkställbart.

5. Verkställbarhet: Innebörd

- Det europeiska betalningsföreläggandet är verkställbart i ursprungsstaten.
- Det ska även erkännas och verkställas i de övriga medlemsstaterna utan att det behövs någon verkställbarhetsförklaring och utan att det finns någon möjlighet att motsätta sig dess erkännande.

5. Förnyad prövning i undantagsfall

- Artikel 20: Om ett europeiskt betalningsföreläggande utfärdats har svaranden rätt att få en förnyad prövning i ursprungsmedlemsstaten om föreläggandet har utfärdats felaktigt.
 - a) Delgivning skett på sådant sätt att svaranden inte haft möjlighet att förbereda sitt svaromål.
 - b) Svaranden utan egen förskyllan har varit förhindrad att bestrida fordran på grund av force majeure eller exceptionella omständigheter.
 - c) Det är uppenbart att betalningsföreläggandet har utfärdats felaktigt eller på grund av andra exceptionella omständigheter.

5. Verkställighet i annan medlemsstat

- Artikel 21: Ett europeiskt betalningsföreläggande som blivit verkställbart ska verkställas enligt samma villkor som ett verkställbart beslut som utfärdats i verkställighetsmedlemsstaten. Själva verkställighetsförfarandet regleras av verkställighetsmedlemsstatens lagstiftning.
- Till den behöriga verkställighetsmyndigheten ska följande lämnas:
 1. en kopia av det europeiska betalningsföreläggandet, och
 2. vid behov en översättning till det officiella språket i verkställighetsmedlemsstaten eller till ett annat språk som verkställighetsmedlemsstaten godkänner.

5. Hinder mot verkställighet

- Artikel 22: Svaranden har möjlighet att i verkställighetsmedlemsstaten göra gällande hinder mot verkställighet om det europeiska betalningsföreläggandet är oförenligt med ett beslut eller föreläggande som tidigare meddelats i en medlemsstat eller i tredjeland (res judicata).
- Ordre public eller bristande delgivning ej vägransgrunder.
- Hur invändningen ska ske regleras enligt processrätten i den berörda medlemsstaten.

5. Verkställighet: Vilandeförklaring m.m.

- Artikel 23: Om svaranden har ansökt om förnyad prövning i ursprungsstaten får den behöriga domstolen i verkställighetsmedlemsstaten på ansökan av svaranden:
 - a) begränsa verkställighetsförfarandet till säkerhetsåtgärder, eller
 - b) göra verkställigheten beroende av att det ställs en sådan säkerhet som domstolen eller myndigheten bestämmer, eller
 - c) när det föreligger exceptionella omständigheter, låta verkställighetsförfarandet vila.

Sammanfattning och slutord

Mer info

Kommissionens e-juridikportal: <https://e-justice.europa.eu/home.do>

Kommissionens Handbok för tillämpningen av förordningen om ett europeiskt betalningsföreläggande

De europeiska civilprocessförordningarna – En kommentar